

Makkara mielessään

Omat tavat miellyttävät ja toisten ärsyttävät. Kuinka monta aviokriisiä aikanaan aiheuttivatkaan metalliset tuubit. Niitä kun voi puristaa korkin alta, keskeltä tai loppupäästä. No onneksi muovituubit pelastivat. Ne kun pysyvät samoina muodottomina pötköinä puristustavasta riippumatta. Huushollimme ovat täynnä totuttuja pikkutarkkoja rutiineja.

Lehtien haravointiaika jatkuu parhaimmillaan. Lumentulo ei tänä vuonna tehnytkaan tepposia. Maalla haravat heiluvat, mutta kaupunkien kortteleissa kärsämiehet puhaltavat ulisevilla laitteillaan kuivia lehtiä paikasta toisen ja taas takaisin. Energiaa kuluu, palkka juoksee ja kansantulo kasvaa.

Lehdet pitää haravoida, jos ne nyt ylipäätänsä täytyy poistaa. Niin, miksi ne pitää poistaa nurmikolta? Mitä nurmikolle tapahtuisi? Onko kunnolla kokeiltu? Siinäpä olisi oiva tutkimuksen paikka.

Haravoidessa voi soveltaa monenlaista tekniikkaa. Voi kerätä keveitä kekoja, jotka saa yhdellä kahmaisulla kottikärryihin. Sellainen vaikuttaa tosimiehestä vähän hienostelulta.

Toiset haravoivat suuria röykkiöitä ja siirtävät niitä haravan varsien rutistessa kymmeniä metrejä saadakseen vieläkin suurempia kekoja. Sillä tavalla saa kymmenen kärryllistä yhdestä paikasta.

Metka tapa on haravoida lehdykät vaivihkaa aidan alta naapurin puolelle. Seuraavana päivänä voi sitten manata kovaa tuulta, joka sotki koko puuhan.

Itse katson tarkasti maaston kaltevuuden ja vertaan sitä paikkaan, johon lehdet karrataan. Lopullinen haravointisuunta optimoidaan näiden tietojen perusteella. Sitten aletaan haravoida valittuun suuntaan. Ensin syntyy pieni luikerteleva käärme, joka kasvaa lopulta paksuksi makkaraksi. Sellaista on helppo vyöryttää oikeaan suuntaan.

Homma sujuu parhaiten, jos joukkueeseen kuuluu sekä vasen- että oikeakätisiä haravoijia. Silloin voi edetä omaan suuntaan toisiinsa törmäilemättä. Makkaran kasvettua vaivalloisen kokoiseksi siitä on helppo kahmia sylillisiä kärryihin ja viedä pois.

Keräsimme aikanaan erääseen projektiin rahaa ja käyttäsimme muiden muassa haravointiurakoita. Tämä siis tapahtui ennen kärsämiesten aikaa. Saimmekin valtavia plaaneja.

Keksimme kolossaalisen keinon. Otimme valtavan pressun, jonka aukaisimme nurmikolle. Ja taas haravoitiin komeita makkaroita. Pressu vedettiin viereen ja kiepautettiin makkara sen päälle. Tämä toistettiin muutamaan kertaan, kunnes pressun päällä lepäsi tonni lehtiä. Sitten rotevat miehet tarttuivat pressun yhteen sivuun ja vetivät sen vaivatta siirtolavan ääreen. Ja kupsis.

Riippumatta lehtien lopullisesta tuhoamistavasta kannattaa jättää muutamia kuohkeita kekoja. Joko omalle tai naapurin puolelle. Siilit nimittäin tykkäävät.

pajen